

แหล่งเรียนรู้อุทอง และท้องเที่ยวยั่งยืน

ด้วยความเคยชินในกมลสันดาน เมื่อผ่านไปก็ต้องแวะเข้า
พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ ที่ อ.อุทอง จ.สุพรรณบุรี ตอนบ่าย
แก่ๆ วันเสาร์ 30 มิ.ย. ที่ผ่านมา ทั้งๆ ไม่รู้จะแวะทำไม?

แต่ไหนๆ ก็แวะแล้วก็เลยจะสำรวจว่ามีเอกสารใหม่ๆ มีข้อ
มูลใหม่ๆ อะไรรอออกมาแบ่งปันกันบ้างเกี่ยวกับเมืองอุทอง, เมือง
สุพรรณ, หรืออะไรก็ได้

ยืนง่วนหน้าประตูอยู่ครู่หนึ่ง เพราะต้องถอดรองเท้าก่อนเข้า
ประตูหน้า ผมละด่ำละลังจะไม่เข้า เพราะซีเกียจถอดแล้วต้องใส่
นิกในใจว่าปกติก็ไม่มีคนอยากเข้าพิพิธภัณฑฯ นี่ยังบังคับให้ถอด
รองเท้า แล้วต้องเสียค่าเข้าอีกต่างหาก จะหาคนเข้าจากไหนล่ะ?

ที่สุดก็ต้องถอดรองเท้า ครั้นเข้าไปห้องขายบัตรเข้าชม ถึงรู้
จากเจ้าหน้าที่ว่ามีจัดแสดงใหม่เปิดบริการให้ดูได้แล้ว เลยซื้อบัตร
2 ใบให้พรรคพวกที่ไปด้วยช่วยถ่ายรูป เพราะเจ้าหน้าที่ไม่ห้าม

เหมือนที่อื่นๆ

พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ อุทอง มีบอกไว้ในเอกสารนำชมนิทรรศการ
ถาวรว่า “จัดตั้งขึ้นเพื่อเป็นสถานที่เก็บรักษา และจัดแสดง
โบราณคดีวัตถุที่ได้จากการบูรณะเมืองโบราณอุทอง” (ควรเพิ่มเติม
อีกว่า) “รวมทั้งเป็นแหล่งเรียนรู้ความเป็นมาของท้องถิ่น” (แล้วควร
เติมเข้าไปทุกแห่งทั่วประเทศไทย เพื่อให้พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติทำ
ประโยชน์ “เข้าถึง” ท้องถิ่นกว้างขวางกว่าเดิม)

นิทรรศการถาวรเกี่ยวกับเมืองโบราณอุทองและวัฒนธรรมทวาร
วดี แสดงว่าผู้บริหารพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ อุทอง พยายามอย่าง
ยิ่งที่จะทำตัวเป็นแหล่งเรียนรู้เรื่องราวความเป็นมาของท้องถิ่นอุทอง
ซึ่งถูกต้อง และดีมาก

แต่คงมีข้อจำกัดหลายอย่าง ซึ่งน่าเห็นใจยิ่งๆ จึงทำให้นิทรรศการที่
แสดงออกมาเสมือนห้องบรรยายวิชาประวัติศาสตร์ศิลปะสมัยทวารวดี
สำหรับนักศึกษาทางโบราณคดีเท่านั้น ยังไม่โน้มน้าวชักจูงให้คนทั่วไปดู
รู้เรื่องและเข้าใจประวัติศาสตร์ท้องถิ่นอุทอง

ควรหาสู่ทางปรับปรุง “วิธีคิด” แล้วแก้ไขให้มี “สตอรี” นำ
ติดตามกว่าที่ทำได้ เช่น **อุทองเป็นแห่งแรกที่พระพุทธศาสนาเข้ามาประดิษฐานในไทย** ตามที่มีบอกไว้ในเอกสารแจก และอาจมีเรื่อง
อื่นอีก

องค์การบริหารการพัฒนาพื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน
(อพท.) เตรียมกิจกรรมนำร่องเพื่อส่งเสริมกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่
เมืองโบราณอุทอง ประกอบด้วย 4 แผนงาน แล้วมี “**โครงการปรับปรุง
พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ อุทอง**” รวมอยู่ด้วย

นี่เป็นโอกาสดีที่สุดที่จะพัฒนาปรับปรุงพิพิธภัณฑฯ ทันสมัยเป็น

อย่า

“มี

หม

ทำ

กับ

เจ

อุท

โค้งคูน้ำเมืองอุททองด้านทิศเหนือ ชุดไว้เมื่อ 1,500 ปีมาแล้ว บริเวณริมเขินเป็นสุขที่สุดเท่าที่เหลือขณะนี้ ปรับปรุงให้ดีกว่านี้ได้ จะมีเสน่ห์อย่างยิ่ง (ภาพโดย ปรีดาภรณ์ เอี่ยมแจ๋)

“มิวเซียม” ก้าวหน้าทั้งเนื้อหาและรูปแบบ

เนื้อหาส่วนหนึ่งต้องมีอธิบายให้เข้าใจทั่วกันว่าอุททอง แปลว่าอะไร? หมายถึงอะไร? มาจากไหน? มาแทนชื่อเดิมว่าจะแซ่สามพันได้อย่างไร? ทำไม? ฯลฯ แล้วเชื่อมโยงเข้ากับชื่อในเอกสารจีนว่า กิมหลิน, จินหลิน กับเอกสารลังกาและในชาตกอินเดียว่า สุวรรณภูมิ กระทั่งสืบเป็น เจนสิฟู, สุพรรณภูมิ, สุพรรณบุรี

นอกจากนั้น อพท. มีแผนงานผลิตสื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว อุททองอยู่แล้ว จึงเห็นควรสร้างคณะทำงานด้านนี้ขึ้นมาโดยเฉพาะเพื่อ

ทำหน้าที่แบ่งปันเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารความรู้พร้อมกันไป จะได้ผล อย่างยั่งยืนแท้จริง

คุณ บรรหาร ศิลปอาชา กับคุณ ชรรค์ชัย บุนปาน เคยแนะนำ ให้ทำสถาบันสุวรรณภูมิที่อุททอง เพื่อแบ่งปันเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร ความรู้ แต่แล้วเงียบหายไปไม่มีกิจกรรมเคลื่อนไหวเพื่อสาธารณะ

เมื่อยังไม่มีเจ้าภาพทำจริงจัง ก็ขอให้ อพท. เอามาทำให้ สำเร็จจะยิ่งดีมากขึ้น เพราะมีอาสาสมัครอีกไม่น้อยจะหนุน ช่วยเติมกำลัง